

Fortryllende sang i forstyrrende opsætning

Tryllefløjten« fortalt på 100 minutter byder på vidunderlig musik, men instruktørens »drømmeverden« står ikke distancen.

ANMELDELSE

Lars Geerdes

lg@fla.de

Flensburg. »Tryllefløjten« er 230 år gammel, og den dag i dag en af de mest populære operaer overhovedet. Den blev uropført kun godt to måneder før komponisten Wolfgang Amadeus Mozarts død.

Det er en udfordring at skulle finde nye måder at fortælle operaen på efter de mange opsætninger siden premieren i 1791. Instruktør Hendrik Müller har fundet sin helt egen indgangsvinkel til værket med den opsætning, som lørdag aften havde premiere på Schleswig-Holsteinisches Landestheater. Værket, der oprindeligt har en spilletid på cirka toenhalv time, er blevet komprimeret til cirka 100 minutter, flere roller er udeladt, og orkestreringen er reduceret til det mest nødvendige.

Orkestret med chefdirigent Kimbo Ishii på pulten og sangensemblet på scenen gør det uden undtagelse fremragende: Uwe Gottswinter (Tamino), Małgorzata Ročławska (Pamina), Timo Hanning (Sarastro), Rastislav Lalinský (Papageno), Dritan Angoni (Monostatos), Roger Krebs (Sprecher) og ikke mindst Ayelet Kagan (Nattens Dronning) i de bærende roller er absolut overbevisende og gør den musikalske side af opførelsen til en ren fornøjelse.

Utydelig tale

Operasangere har det desværre ofte med, at de bliver utydelige, når de skal tale. Så bliver de svære at forstå, og det blive værre, når nogle af dem – som i dette tilfælde – taler med kraftig udenlandsk accent. Den komprimerede »Tryllefløjte« rummer desværre megen tale...

I programhæftet fortæller Hendrik Müller, hvilken vision der ligger til grund for hans fortolkning af den elskede opera: Tamino farer vildt i sin egen drømmeverden. Og i drømme kan man

Uwe Gottswinter (Tamino) og Rastislav Lalinský (Papageno) i Landestheaters nye opsætning af »Tryllefløjten«. Fotos: Henrik Matzen

blive udsat for de mest utrolige begivenheder.

- Således bliver drømmen til vores fortællestruktur, siger Hendrik Müller.

- Vi galopperer igennem matricens forskellige lag og ved snart ikke, hvad der er

oppe og nede, forklarer han videre.

Et gammelt kneb

At bruge en »drøm« er et kneb, som andre instruktører før ham har anvendt til at begrunde – eller retfær-

diggøre – de mest absurde indfald med. Og har været mere eller mindre heldige med det.

I Müllers opsætning er der dog nogle dispositioner, som er svære at se en mening i: For eksempel, når Papageno

RESÜMEE

Musikalisch überzeugend

Im Traum haben wir »die unglaublichsten Begegnungen«. »So wird der Traum unsere Erzählstruktur«, sagt Regisseur Hendrik Müller über seine Inszenierung von Mozarts »Die Zauberflöte«, die am Schleswig-Holsteinischen Landestheater am Sonnabend in Flensburg Premiere feierte. Während die Sängerinnen und Sänger auf der Bühne ausnahmslos Bestnoten verdienten und auch die abgespeckte Instrumentierung gefiel, konnte die auf 100 Minuten komprimierte Oper nicht gänzlich überzeugen. Auch mit der Vorgabe, sich in einer »Traumwelt« zu befinden, waren nicht alle absurden Einfälle des Regisseurs nachvollziehbar.

beskriver sit liv som fuglefænger – og samtidig fanger fisk med en fiskestang. Det foregår i øvrigt på et isbjerg, der dominerer hele forestillingen.

Scenografien er tegnet af Marc Weeger, som også har lavet kostumerne. De er til dels lige så groteske som nogle af opsætningens øvrige drømmebilleder. Papageno optræder som lyserød klovn og har intet af en fuglefænger over sig. »Sprecher« Roger Krebs fremstår som en billig kopi af rocksangeren Alice Cooper, og Pamina har en blå kunstkøjtølørberkjole på, mens Nattens Dronnings kjole udstråler funkende lyseffekter, mens hun holder et glas whisky i hånden. Sarastros sort-hvide udklædning virker som den mest passende til hans rolle.

Kun en rekvisit

Og hvor blev egentlig selve tryllefløjten af? Jo, den duk-

ker op som rekvisit helt til sidst, når al handling, hvor fløjten i originalversionen har en afgørende funktion, er forbi.

Fløjten er således henvist til at stå som synonym for musik, som igen er et symbol for kærligheden, der overvinder alt det onde. Det er ifølge Henrik Müller intentionen med opsætningen. Når man har mod på at indlade sig på hans fortolkning, så får man en god helhedsoplevelse. Alle andre må nøjes med at få en vidunderlig musikalsk oplevelse. Det er i sidste ende den, der udløser der fjerde »flueben« i den samlede vurdering.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Die Zauberflöte, opera af Wolfgang Amadeus Mozart, nyfortalt på 100 minutter af Hendrik Müller og Kimbo Ishii. Premiere lørdag aften i Flensburg Teater.

Tamino (Uwe Gottswinter) og Pamina (Małgorzata Ročławska) (i midten) får naturligvis hinanden. På billedet ses desuden Papageno (Rastislav Lalinský, t.v.), Sarastro (Timo Hanning, øverst), Monostatos (Dritan Angoni) og »Sprecher« (Roger Krebs, t.h.).